

διηγείται εἰς τὴν Κυρίαν τὴν στενοχωρίαν του.

— Τί λυπηρόν! λέγει ἡ Κυρία, . . . ὁ ἄνδρας μου ἔχει μαζὴ του τὰ κλειδιά τῆς κάσας καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν ἐγὼ δὲν ἔχω παρ' ὅτι με χρειάζεται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἴσπτιου.

— Πόσα;

— Νά, ἓνα ξηρὸ *napoleone*, τίποτε περισσότερο.

— Δὲν πειράζει, δότε μοῦ το· σεῖς ὅπωςδήποτε ἔμπορεῖτε νὰ οἰκονομηθῆτε ἀπόψε εὐκολώτερον ἢ ἐγώ· μοῦ ἐχρειάζοντο ἑκατὸν φράγκα· ἀλλὰ ἀρχίζω μὲ τοῦτο, καὶ ὁ διάβολος νὰ σκάση, ἢ ἀ εὔρω καὶ τὰ λοιπὰ ἴσὲ μιά ὥρα.

Καὶ λαβὼν τὸ εἰκοσάφραγκον, σπύθει πρὸς ἀναχώρησιν ἀλλ' ἡ Κυρία τὸν ἀνακαλεῖ:

— Ἀλήθεια, εἰξεύρω πῶς τρελλαίνεσθε διὰ τὴν κομπόστα! σήμερον κατεσκεύασα ἀρκετὴν καὶ σὰς ἐφύλαξεν ἓνα βάζο.

— Πόσον εἴσθε ἐρασιμία! δότε μοῦ το κι' αὐτό.

— Ὅχι, ἡ ὑπηρετρία σὰς τὸ φέρνει εἰς τὸ ἀμάξι.

Πράγματι ὁ Δυμᾶς καταβαίνει εἰς τὴν ἀμαξίαν του ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς υπηρετρίας φερουσῆς τὸ δοχεῖον. Εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀμαξίαν λαμβάνει τὸ δοχεῖον, τὸ θέτει παρ' ἑαυτῶ καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν:

— Εὐχαριστῶ, μικρὰ εἶσαι πολὺ ὑποχρεωτική...

Καὶ, ἐρευνῶν εἰς τὸ θυλάκιόν του, προσθέτει:

— Στάσου· νά, πάρε διὰ τὸν κόπον σου! . . .

Καὶ τῆς δίδει τὸ εἰκοσάφραγκον, τὸ ὁποῖον μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβει παρὰ τῆς Κυρίας!

*
**

Εἰς συνκαστροφὴν γίνεται λόγος περὶ μουσικῆς καὶ ἡ συνδιάλεξις καταπτεῖ εἰς τὸν Ῥοσσίνην, οὗτινος τὰ ἔργα ἐξαίρονται ἀλλεπαλλήλως.

Εἰς τῶν τῆς συναναστροφῆς λέγει πρὸς τὸν γείτονά του, ἀμαθὴ νεόπλουτον.

— Καὶ ὁ «Κουρεὺς», πῶς σὰς φαίνεται, τοῦ Ῥοσσίνη;

— Νά σὰς πῶ, δὲν τὸν γνωρίζω, ἀποκρίνεται ὁ φίλος· ἐγὼ ξυρίζομαι μόνος μου!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ πρόνοια ἐνέπνευσεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν φροντίδα τῆς τε διατηρήσεως καὶ καταστροφῆς ἑαυτοῦ ἐντὸς ὁρίων ἀνυπερβάτων. Ἐν ἀρχῇ τὰ θηρία ἔτρωγον τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἄνθρωποι ἐνίοτε ἔτρωγον ἀλλήλους. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐπενόησε τὰ ὄπλα, δι' ὧν ἐδυνήθη νὰ ἀποκρούσῃ ἐπιτυχῶς τὰ θηρία τῶν δασῶν, καὶ ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον κρέας εἶνε σκληρὸν, τραχὺ καὶ ἤκιστα νόστιμον· ἐντεῦθεν οἱ ἄνθρωποι ὑπερηυξήθησαν. Εἰς τὰς μεμακρυσμένας χώρας τοῦ νέου κόσμου οἱ ἐξ Εὐρώπης ἱεραπόστολοι κατῴρωσαν νὰ πείσωσι τοὺς ἀγρίους νὰ ἀφήσωσι τὴν

ἔξιν τοῦ νὰ τρώωσιν ἀλλήλους· ἐξ ἄλλου ὅμως οἱ ναῦται προσφέρουσιν εἰς αὐτοὺς τὰ οἶνοπνεύματα, τὰ ὁποῖα φονεύουσιν ἐξ αὐτῶν τόσους, ὅσους τῶς τὸ ἔθιμον τῆς ἀλληλοφαγίας. Ὁ λοιμὸς, ὁ πόλεμος, αἱ θρησκευτικαὶ ἔριδες ἀντικατέστησαν τοὺς λέοντας, τὰς τίγρεις, τὰς υἰάνας. Ἐρ' ὅσον δ' ἠλαττοῦντο οἱ πόλεμοι, οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο λαίμαργοίτεροι, ἀπληστότεροι, φθονερώτεροι, ἐξ οὗ προήλθε τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. (Alphonse Carr).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τινῶν ἐβδομαδῶν ἐγένετο εἰς Μαδρίδα, ἐντὸς Ἰνδικοῦ τινος ναοῦ, συλλαλητήριον ἐκ πολλῶν ἑκατοντάδων ἰθαγενῶν χηρῶν ἀποτελούμενον. Συνήλθον ὅπως σκεφθῶσι περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτῶν, ἥτις οὐδὲν ἔχει τὸ ἐπίζηλον, ἕνεκα τῶν ἐπιτακτικῶν διατάξεων τῶν βραχμανικῶν νόμων, οἵτινες ἂν μὴ ὑποχρεοῦσιν αὐτὰς νὰ καθῶσιν ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν συζύγων των, δι' ὅλης ὅμως τῆς σκληρότητός των ἀπαγορεύουσιν αὐταῖς νὰ συνάψωσι δεύτερον γάμον. Πολλὰ ἀγορεύσασαι ὑπέδειξαν ποῖα τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἐν Εὐρώπῃ χηρῶν· ἄλλαι, παρέστησαν ὅτι ὁ συρμὸς τῆς καύσεως τῶν χηρῶν ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἐκλίπῃ καὶ εἰς αὐτὰς ἔτι τὰς ἐπαρχίας τῆς Μαλακάσας.

Ἐληξεν δὲ τὸ συλλαλητήριον, ἀφοῦ ἐπεψηφίσθη ν' ἀποσταλῇ πρὸς τὴν βασιλίτισσαν τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίαν γράμμα, δι' οὗ νὰ ἰκετεύουσιν ταύτην, ὅπως ὡς γῆρα καὶ αὐτὴ, λάβῃ οἶκτον διὰ τὴν τύχην τῶν ὑπηκόων τῆς χηρῶν τῆς Ἰνδίας, καὶ ταῖς ἐπιτρέψῃ τὸ δικαίωμα τοῦ συνάπτειν καὶ δεύτερον γάμον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως καλεῖται Διοναγγοῦ καὶ εἶνε νεωτάτη γυνὴ ἐκτάτου καλλονῆς.

Ἐσχάτως Ἀγγλος τις ὁ Thomas Wash de Bath κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης του εἰς τὴν γενομένην πόλιν του κεφάλαιον ἀποφέρων ἐτησίως εἰσόδημα 50 λιρῶν στερλινῶν, ἐπιτάξας νὰ διανεμῶνται αὐταὶ εἰς τοὺς κωδωνοκρούστας τῆς ἐνοριακῆς τοῦ ἐκκλησίας διὰ δύο κωδωνοκρουσίας κατ' ἔτος, ἐξ ὧν ἡ μὲν νὰ ἤχη πενήμιμος τὴν 14 Μαΐου ἐπέτειον τοῦ γάμου του, ἡ δὲ χαρμοσύνης τὴν 15 Ἰουνίου ἐπέτειον τοῦ θανάτου του, «τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγει ἡ διαθήκη, καθ' ἣν ἀπληθευρώθην τῆς τυραννίας, δι' ἧς με ἐπίεξεν ἡ καταχθόνιος σύζυγός μου». Ἡ δημαρχία ἀπεποιήθη κατ' ἀρχὰς ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀλλόκοτον ταύτην ἐντολήν, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἀπεφάνθη ὅτι ἡ διάταξις τῆς διαθήκης εἶνε ἔγκυρος καὶ ἐκτελεστέα.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.